

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/561/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213205354
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213205354.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., IČO: 00 492 736, Bratislava, Olejkárska 1, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER-KÁN & PARTNERS, Bratislava, Nám. A. Benku 9, P. O. BOX 75, proti odporcovi: K. F., bytom J. XXX, v konaní zastúpeného V. JUDr. K. J., C. Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 4. marca 2014, č.k. 6C/167/2013-45, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom vyhovel v celom rozsahu návrhu a priznal navrhovateľovi peňažné plnenie vo výške 50,70 eur z titulu porušenia zmluvy o preprave zo strany odporcu. Plne úspešnému navrhovateľovi priznal proti odporcovi plnú náhradu trov konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., ktorej výšku však podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. znížil na sumu 28,22 eur, pretože v danom prípade sa jedná o drobný spor a zároveň uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia 11,72 eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom podaným dňa 08.11.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 50,70 eur a trovy konania. Podaný návrh odôvodnil tým, že odporca sa dňa 25.04.2013 na výzvu revízora - zamestnanca navrhovateľa - na linke MHD č. XX nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto navrhovateľovi v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok, aby mu odporca zaplatil cestovné 0,70 eur a úhradu 50,00 eur. Odporca dlžnú sumu 50,70 eur do dňa podania žaloby neuhradil a nereagoval ani na písomnú upomienku zaslanú mu právnym zástupcom navrhovateľa doporučené dňa 04.06.2013. Súd vykonal dokazovanie a s poukazom na ustanovenia § 760, § 772 Občianskeho zákonníka a § 12 ods. 2, § 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 písm. b) zákon č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave dospel k záveru, že odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľom uplatňovanú sumu. Odporca cestoval bez cestovného lístka, preto bol povinný zaplatiť navrhovateľovi cestovné vo výške 0,70 eur a postih (sankčnú úhradu) vo výške 50,- eur. Súd preto uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi celkovo sumu 50,70 eur. Keďže v tomto prípade ide o drobný spor, súd s poukazom na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. priznal navrhovateľovi v plnej výške len nárok na úhradu zaplateného súdneho poplatku (16,50 eur). Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, súd zistil, že v tomto konaní ide o formulárovú žalobu (t. j. žalobu s rovnakým obsahom, kde sa prakticky mení len meno cestujúceho a dátum jazdy) a takýchto žalôb podal navrhovateľ zastúpený tým istým právnym zástupcom len na tunajšom súde niekoľko, preto súd rozhodol trovy právneho zastúpenia primerane znížiť, a to na úroveň 20 % zo sumy, na ktorú by mal právny zástupca navrhovateľa nárok - teda z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom a podanie návrhu na súd - 2 x 16,60 eur a 2 x paušálna náhrada nákladov po 7,81 eur a DPH 20 %), t.j. 20 % zo sumy 58,58 eur = 11,72 eur. Súd nepriznal náhradu trov za navrhovateľom

uplatnený úkon právnej služby - pokus o zmier, keďže v tomto prípade nejde o náklady súvisiace priamo so súdnym konaním, preto ich nemožno uplatniť ako trovy právneho zastúpenia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, v časti náhrady trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ a žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a priznať náhradu trov konania v plnej výške a súčasne priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur. Uviedol, že znížením náhrady trov v drobných sporoch je potrebné sa zaoberať vždy individuálne a samotné konštatovanie existencie drobného sporu a neprimeranosti trov k uplatnenej pohľadávke je nedostatočne odôvodnené rozhodnutie súdu upierajúce účastníkovi právo na spravodlivý proces. Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej je pojem neprimerané trovy potrebné vykladať ako trovy aspoň dvakrát prevyšujúce uplatnenú pohľadávku, pretože dôvodová správa uvádza, že ustanovenie má dopadať na konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Domnieval sa, že niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k novele ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čomu tak v predmetnej veci nie je. V danom prípade tomu tak nebolo a okresný súd sa vzájomným pomerom uplatnenej pohľadávky a výšky trov konania dokonca vôbec nezaoberal. Mal za to, že v danom prípade mal o trovách konania rozhodnúť súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejedávanej veci uplatnené trovy konania považoval za účelné. Dodal, že úkony právnych služieb a postup advokáta pri prevzatí právneho prípadu zastúpenia, odoslaní výzvy na zaplatenie pred podaním návrhu na začatie konania, príprave návrhu na začatie konania a podaní návrhu na príslušnom súde je náročný a zložitý proces vyžadujúci si primeranú časovú náročnosť.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu dôvodov odvolania a zistil, že je potrebné uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť, pretože je vo výroku vecne správne (ust. § 219 ods. 1 O.s.p.). Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne použil ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého môže súd trovy konania v drobných sporoch znížiť alebo nepriznať, ak sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Citované ustanovenie pripúšťa rozhodnúť podľa úvahy súdu a odvolací súd sa stotožňuje s navrhovateľom, že riadne odôvodnené rozhodnutie musí vychádzať z tejto úvahy obsahovať. V napadnutom rozhodnutí sú uvedené východiská videné v skutočnosti, že pri právnom zastúpení navrhovateľa sa nejednalo o zložitý úkon právnej služby, ale o opakujúce sa úkony so zmenou spravidla iba v osobe odporcu a výšky požadovaného plnenia. Tieto východiská zodpovedajú skutočnému stavu veci a nemožno sa stotožniť s námietkami navrhovateľa v odvolaní. Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je tak potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Tiež nemožno prisvedčiť navrhovateľovi, že zníženie náhrady trov podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy pri výške trov najmenej dvojnásobnej oproti uplatnenej pohľadávke, i keď by sa to z dôvodovej správy mohlo skutočne podávať. Samotný zákonný text totiž umožňuje trovy nielen znížiť, ale dokonca i nepriznať, teda znížiť pod výšku uplatnenej pohľadávky. Aj trovy nižšie ako uplatnená pohľadávka tak umožňuje vyhodnotiť ako neprimerané a aplikovať na ich náhradu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa použil predmetné ustanovenie v situácii, na ktorú dopadá a pri svojej úvahe o znížení náhrady trov sa riadil správnymi východiskami, ktoré vo svojom rozhodnutí aj uviedol. Záver súdu prvého stupňa o priznanej výške náhrady nevybočuje z medzí úvahy, ktorú možno v týchto prípadoch akceptovať.

Vzhľadom na uvedené neboli odvolacie námietky navrhovateľa naplnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo v napadnutej časti vecne správne a odvolací súd ho preto potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.